

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Scholastico. 386.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

δοξῶ οἶνον, ὁ σοφὸς ἐδίδαξε Παῦλος, μὴ δὲ ὑπερβολὴν ἑτέρας δεηθεῖν ἢ ἀμετρίαν ὑδροποσίας. τῷ δὲ ὑγιάνοντι καὶ ζέοντι ἡλικία, καὶ ταῦτα μοναχῶ, ἔμοιδοκεὶ χαλῶς ἔχειν, ἐγγχεῖν οἶνον τῷ ὑγρῶν τὸ θερμῶτατον, οἷον πυρὶ ἐπιχέοντα πῦρ. ἐξ ἧ ὀρμῆ τε ἀρχαία καὶ ὀπίσθια φλεγμῶν σὺν ἀναχθένται. καὶ ἀποπέτεια ἀναζέουσα δυσπνίουσιν ἀποτελεῖ τοὺς ἀθλητάς τῆς πραότητος.

Σχολαστικῶ. τπτ.

Προσευχὴ ἔρῃμασι ψυχοῖς, ἀλλὰ παράγμασι μᾶλλον χρηστοῖς κατευθύνεται. ὅρα γὰρ τὸν θεοτάτον Δαβὴδ καὶ τὴν ἐαυτοῦ ἀκακίαν ζητοῦντα κληθῆναι, καὶ τὸν εὐσεβέστατον Εζεχίαν, τὴν οἰκίαν εὐλάβειαν προσάγοντα ἰκέτην καὶ τὰς χάρας τὰς ἐν ἰώσπη τοῖς τῆς τεθνεώσης κατορθώμασι προσεβευταῖς κερχημύνας. Εἰ ἔπος τὴν δέησίν σου πληρώσῃς, εὐχομένη ἔσθαι πρὸς θεόν, καὶ ἐξοίσῃ ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κέσμα σου ὡς μεσημβρίαν.

Τῷ αὐτῷ. τπζ.

Εἰ καὶ τραυτέρως ἔφης δεικνύσασθαι φησὶς, λευκώτερον αὐτίς λελέξεταί. Ζητεῖς γενέσθαι σοὶ τὸν θεὸν βοηθόν; ὅρα εἰ χεῖροντι δυνάμεις ἐβοήθησας, αἰτεῖς πλεονεκτήματα πρὸς τὸν θεόν σου παρ' αὐτῶν; βλέπε εἰ τὸν ὄντα χρηστῶς ἀκονίζουσας. θέλεις φαίνεσθαι σοὶ τὸν κριτὴν εὐμνηστῶν ἀμνηστικῶν ἐσοῦντων ἐχθροῖς. ἐβλεπε φιλανθρωπίας τυχεῖν; συγχώρει τοῖς ὑπευθύνουσιν αὐτός. χαλὸν γὰρ ἀμειβῆσαι σὺν ἡμῶν καὶ ὀφλήματι. ἀλλὰ μὴ ἐκάστοτε χάριτι. ὅσα ὄντι ἀγνώμονος.

Καπιτωλίνῳ. τπη.

Εἰ καὶ νέον Δαῶν ὁ πάμφορος χρόνος ἐξέβρασαν. ἀλλὰ σὲ Σαβλ γενέσθαι

non nihil impertiendum esse sapiens Paulus docuit, ne ob nimiam continentiam alia rursus aquæ portione immoderatio cegeat. At sano atque ætate feruenti, idque Monacho, vinum, quo in omnibus rebus liquidis nihil est calidius, infundere, ac velut ignem igni addere, haud mihi bonum esse videtur. Hinc enim & agrestes impetitus, & tumidæ cupiditates inflammantur: ac temeritas & petulantia exæstuans, lenitatis pugiles ad frænum contumaces reddit.

Scholastico. 386.

Oratio, non nudis verbis, sed probis potius actionibus dirigitur. Vide enim quem admodum diuinitissimus vir David secundum innocentiam suam iudicium de se ferri postulet: & pietatis plenissimus Ezechias, pietatem suam ac religionem Deo supplicem offerat: & viduæ Ioppes mulieris defunctæ virtutes ac præclaras actiones ad deprecandum adhibeat. Si ad eundem modum precationem tuam expleas, ad Deum rectè contendet, ac iustitiam tuam tanquam lucem educet, & iudicium tuum tanquam meridiem.

Eidem. 387.

Quandoquidem apertiore tibi explicatione opus esse dixisti, dilucidius rursus loquar. Vis tibi Deus opituletur? Vide si, cum posses, ei qui tua ope indigebat, adiumento fueris. Petis ut opes tuas augeat? Vide an eas, quas habes, rectè administraris. Vis iudex facilem se tibi ac placabilem præbeat? Hostilium iniuriarum memoriâ ex animo deponere. Vis benignitatem ac misericordiam consequi? Iis, qui tibi obnoxij sunt, remitte. Præclarum enim est remuneratione atque debito salutem adipisci, ac non semper gratia: id quod est improbi & maligni hominis.

Capitolino. 388.

Et si nouum Doeg tempus rerum omnium ferax velut æstu quodam in ortum

M ij